

Środa 13 kwiecień 2005

8. Czas trwania okresu przejściowego, w trakcie którego Państwa Członkowskie muszą zezwolić na wprowadzenie na rynek i/lub do użytkowania tych PWE, które spełniają przepisy obowiązujące na ich terytorium w dniu przyjęcia środka wykonawczego;
9. Datę oceny i ewentualnych zmian środka wykonawczego, z uwzględnieniem szybkości postępu technicznego.

ZAŁĄCZNIK VIII

Poza podstawowym wymogiem prawnym stwierdzającym, że inicjatywy samoregulacji są zgodne ze wszystkimi postanowieniami Traktatu (a zwłaszcza z zasadami rynku wewnętrznego i konkurencji), a także ze zobowiązaniami międzynarodowymi Wspólnoty, w tym również z zasadami handlu wielostronnego, następująca otwarta lista kryteriów może zostać wykorzystana do oceny dopuszczalności inicjatyw samoregulacji jako alternatywa środka wykonawczego w świetle niniejszej dyrektywy:

1. Otwartość na udział

Inicjatywy samoregulacji są otwarte na udział podmiotów z krajów trzecich, zarówno w fazie przygotowawczej, jak i w fazie realizacji.

2. Wartość dodana

Inicjatywy samoregulacji przynoszą wartość dodaną (w stosunku do sytuacji bieżącej), przekładając się na poprawę sprawności środowiskowej danego PWE.

3. Reprezentatywność

Przedsiębiorstwa i ich związki uczestniczące w działaniu samoregulacyjnym stanowią znaczną większość danego sektora gospodarczego, przy jak najmniejszej licznie wyjątków. Należy dbać o przestrzeganie zasad konkurencji.

4. Określone i rozłożone w czasie cele

Cele wyznaczone przez zainteresowane strony są określone w sposób jasny i precyzyjny w odniesieniu do dobrze określonej sytuacji bazowej. Jeżeli inicjatywa samoregulacji jest długofalowa, powinna przewidywać cele pośrednie. Powinna istnieć możliwość prowadzenia kontroli przestrzegania celów (i celów pośrednich) w przystępnych warunkach i w sposób wiarygodny, poprzez zastosowanie jasnych i niezawodnych wskaźników. Opracowanie takich wskaźników ułatwiają dane pochodzące z badań naukowych oraz informacje podstawowe o charakterze naukowym i technicznym.

5. Udział społeczeństwa obywatelskiego

Dla zapewnienia przejrzystości, inicjatywy samoregulacji są upubliczniane, zwłaszcza przez internet oraz inne elektroniczne środki upowszechniania informacji.

Ten sam wymóg dotyczy również sprawozdań tymczasowych i końcowych. Zainteresowane podmioty, zwłaszcza przedsiębiorstwa, organizacje pozarządowe zajmujące się ochroną środowiska oraz stowarzyszenia konsumentów, mają możliwość ustosunkowania się do każdej inicjatywy samoregulacji.

6. Nadzór i sprawozdawczość

Inicjatywy samoregulacji obejmują dobrze przygotowany system nadzoru, który jasno określa zadania przedsiębiorstw i niezależnych kontrolerów. Służby Komisji zachęca się do kontrolowania realizacji celów w partnerstwie ze stronami inicjatywy samoregulacji.

Plan nadzoru i sprawozdawczości jest szczegółowy, przejrzysty i obiektywny. Do służb Komisji, wspomnianych przez komitet, o którym mowa w art. 19 ust. 1, należy ocena, czy cele dobrowolnej umowy lub innego środka samoregulacji zostały spełnione.

Środa 13 kwiecień 2005

7. *Opłacalność administrowania inicjatywą samoregulacji*

Koszty administrowania inicjatywą samoregulacji, zwłaszcza w zakresie kontroli, nie powinny powodować obciążeń administracyjnych, które byłyby nieproporcjonalne do celów oraz do innych istniejących instrumentów polityki.

8. *Zrównoważony charakter*

Inicjatywy samoregulacji są zgodne z celami polityk niniejszej dyrektywy, a zwłaszcza z podejściem zintegrowanym, jak również z wymiarem ekonomicznym i społecznym zrównoważonego rozwoju. Należy uwzględnić interesy w zakresie ochrony konsumentów (zdrowie, jakość życia i interesy ekonomiczne).

9. *Spójność bodźców*

Jest mało prawdopodobne, że inicjatywy samoregulacji przyniosą spodziewane skutki, jeżeli inne czynniki i bodźce — presja rynkowa, system podatkowy, ustawodawstwo krajowe — dają uczestnikom przeciwstawne sygnały. Spójność polityki pod tym względem jest nieodzowna i należy ją brać pod uwagę przy ocenie skuteczności inicjatywy.

P6_TA(2005)0124

Zawartość siarki w paliwie do statków ***II

Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego w sprawie wspólnego stanowiska Rady mającego na celu przyjęcie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej dyrektywę 1999/32/WE w zakresie zawartości siarki w paliwach do statków (12891/2/2004 — C6-0248/2004 — 2002/0259 (COD))

(Procedura współdecyzji: drugie czytanie)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wspólne stanowisko Rady (12891/2/2004 — C6-0248/2004),
- uwzględniając stanowisko zajęte w pierwszym czytaniu ⁽¹⁾ dotyczące projektu Komisji przedstawionego Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2002)0595) ⁽²⁾,
- uwzględniając zmieniony projekt Komisji (COM(2003)0476) ⁽³⁾,
- uwzględniając art. 251 ust. 2 Traktatu WE,
- uwzględniając art. 62 Regulaminu,
- uwzględniając zalecenie do drugiego czytania przedstawione przez Komisję Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności (A6-0056/2005),

1. zatwierdza wspólne stanowisko po poprawkach;
2. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji.

⁽¹⁾ Dz.U. C 68 E z 18.3.2004, str. 311.

⁽²⁾ Dz.U. C 45 E z 25.2.2003, str. 277.

⁽³⁾ Dotychczas nieopublikowany w Dz.U.